

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror desværre ikke, at fru Anne Baastrup hørte rigtig efter, hverken i mit svar til fru Karen Klint eller i mit svar til fru Kirsten Brosbøl, for jeg understregede netop, at jeg ikke mener, at der på det foreliggende grundlag er behov for at ændre på reglen med de 15 dage.

Det, jeg udtrykte i et tidligere svar, var, at jeg, hvis det skulle vise sig, at det ændrer sig væsentligt, naturligvis er åben over for at se på hvordan og hvorledes, men jeg kan konstatere med de tal, jeg fremhævede, at der ikke er behov for at udvide på nuværende tidspunkt. Tværtimod er det vigtigere at finde ud af, hvad det er, der efterfølgende skal ske.

Derfor skal jeg blot gentage, at jeg på det foreliggende grundlag ikke mener, at der er noget behov for at ændre på tidshorisonen, desuagtet at andre lande har andre tidshorisoner.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil nu alligevel fastholde, at ministeren skal have ros, fordi det ordvalg, som ministeren brugte, er anderledes end den tidligere socialdemokratiske indenrigsministers. Så det er simpelt hen et andet ordvalg, der er brugt i dag. Jeg synes, det er en stor dag. Ministeren skal have ros.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er en ret uvant situation for mig. Jeg ved slet ikke, hvad jeg skal sige til en sådan kommentar.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det drejer sig altså også om de her 15 dage. Nu er det selvfølgelig lidt nedtur, når ministeren lige har fået ros af SF, at jeg så fortsætter med at spørge til det.

Når man ikke har lyst til at være et sted, kan der være mange gode grunde til, at man ikke har lyst til at være det sted, og det behøver ikke at være positive grunde. Det, jeg egentlig vil spørge ministeren om, er: Hvor meget ved vi? Hvor meget ved vi egentlig om de kvinder, der har været der, som er kommet af sted, og hvad de er kommet hen til bagefter? Er vi overhovedet i stand til at finde ud af det, og hvis ikke vi er i stand til at finde ud af det, hvordan finder vi så ud af det?

Jeg kan ikke få ind i mit hoved, at man, når man har været udsat for menneskehandel, så

ikke har brug for at være et eller andet sted, hvor man på en eller anden måde kan komme på benene, frem for at man skal gå tilbage til en situation, hvor man højst sandsynligt bliver smidt ud i samme situation igen.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan oplyse, at der i Norge, hvor man faktisk tilbyder 45 dages ophold, er meget få, der vælger at sige ja til tilbuddet. Kvinderne ønsker simpelt hen ikke at blive så længe i det tilbud. Jeg forstår det egentlig godt, for det gælder jo om at komme videre og at komme hjem og få startet en ny tilværelse, og for at undgå, at kvinderne netop ryger tilbage til de selv samme bagmænd, er det jo, at det er vigtigt at få etableret den her kontakt dels med ambassaderne, dels med ngo'erne. Som nævnt har der nu været kontakt til mere end 100 ngo'er, og det synes jeg er vigtigt, for det er på den måde, vi får skabt det netværk, der gør, at der er nogen til at tage imod kvinderne, og vi dermed undgår, at de bare ryger tilbage i samme gænge en gang til.

Kl. 20.55

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, det ville være vigtigere, at vi prøvede at samle de erfaringer sammen. Det er helt oplagt, at det er meget vigtigt, at vi etablerer de der ngo'er, de har jo ikke været der i hundrede år, det ved vi jo også. Det, som jeg bare har oplevet med de oplysninger, jeg har fået, er, at det altså ikke ser helt så lyserødt ud, når de kommer tilbage. Derfor vil jeg anmode om, at vi prøver på at samle nogle erfaringer sammen også f.eks. fra Holland og nogle af de andre steder, som har meget store erfaringer.

De, der har arbejdet med ngo'erne i de lande, har ikke samme lyserøde fornemmelse. Det er ikke for at sige noget ondt om ministeren, det er bare for at sige, at det ikke har været nemt at samle de erfaringer sammen. Vi er ved at kunne få nogle erfaringer nu, og derfor synes jeg, det er vigtigt at kigge på dem.

Så vil jeg da også gerne kvittere for, at ministeren i hvert fald har givet udtryk for, at ministeren kan være villig til at se på det, hvis der kommer nye oplysninger frem, som viser, at der er brug for mere end de 15 dage, for at kvinderne kan komme i en ordentlig situation, når de skal hjem, hvad de jo skal. Det er en fin ting. Derfor vil jeg egentlig anmode om, at vi går lidt